

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

องค์การสหประชาชาติ
ค.ศ. 1992

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ฉบับนี้

รับรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกและผลกระทบด้านลบจากการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นความตระหนักร่วมกันของมนุษยชาติ

วิตกกังวล ว่ากิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้ทำให้ความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้จะเร่งปรากฏการณ์เรือนกระจกทางธรรมชาติให้เพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่ออุณหภูมิเฉลี่ยของโลกและของชั้นบรรยากาศ รวมทั้งเกิดผลกระทบด้านลบต่อระบบนิเวศและมนุษยชาติ

รับทราบ ว่าสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในอดีตที่ผ่านมาและในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มาจากประเทศพัฒนาแล้ว โดยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายหัวในประเทศกำลังพัฒนาเมื่อเปรียบเทียบกับแล้วยังคงมีอัตราต่ำ ซึ่งสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกที่มาจากประเทศกำลังพัฒนาจะเพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและการพัฒนา

ตระหนัก ถึงบทบาทและความสำคัญของระบบนิเวศบนบกและทางทะเลในการดูดซับและกักเก็บก๊าซเรือนกระจก

รับทราบ ว่าการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยังมีความไม่แน่นอนอยู่หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับระยะเวลา ขนาดและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาค

รับรู้ ว่าปรากฏการณ์ทั่วโลกของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกนั้น ต้องการความร่วมมือซึ่งเกิดขึ้นได้จริงอย่างกว้างขวางจากทุกประเทศและการเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบระหว่างประเทศอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างและตามขีดความสามารถตลอดจนเงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ

ระลึกถึง บทบัญญัติของปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ ที่รับรอง ณ กรุงสต็อกโฮล์ม วันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ. 1972

และยังระลึกด้วยว่า รัฐสมาชิกมีสิทธิอธิปไตยในการใช้ทรัพยากรของตนให้เป็นไปตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและนโยบายการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติและหลักการกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งมีความรับผิดชอบในการสร้างหลักประกันว่า กิจกรรมภายในขอบเขตอำนาจกฎหมายหรือการควบคุมนั้นไม่ส่งผลเสียหายต่อสภาพแวดล้อมของรัฐสมาชิกอื่นๆ หรือพื้นที่เหนือขอบเขตอำนาจทางกฎหมายของชาติ

ยืนยันอีกครั้ง ถึงหลักการของอำนาจอธิปไตยของรัฐสมาชิกในความร่วมมือระหว่างประเทศในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตระหนัก ว่ารัฐสมาชิกควรบัญญัติกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรฐานสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการควรสะท้อนถึงบริบทสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่จะนำไปดำเนินงาน และมาตรฐานที่ใช้ในบางประเทศอาจจะไม่เหมาะสมและก่อให้เกิดต้นทุนทางเศรษฐกิจและสังคมแก่ประเทศ อื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา

ระลึกถึง บทบัญญัติของมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 44/228 วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1989 ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา และมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 43/53 วันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 1988 มติสมัชชาสหประชาชาติที่ 44/207 วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1989 มติสมัชชา สหประชาชาติที่ 45/212 วันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1990 และมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 46/169 วันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1991 ว่าด้วยการคุ้มครองสภาพภูมิอากาศโลกมนุษยชาติทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต

ระลึกถึง บทบัญญัติของมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 44/206 วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1989 ว่าด้วย ผลกระทบด้านลบที่จะเกิดขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลบริเวณหมู่เกาะและพื้นที่ชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ชายฝั่งที่ราบต่ำ และตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 44/172 วันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1989 ว่าด้วยการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย

และยังระลึกต่อไปถึง อนุสัญญาเวียนนาเพื่อการปกป้องชั้นบรรยากาศโอโซน ปี ค.ศ. 1985 และพิธีสาร มอนทรีออลว่าด้วยสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน ปี ค.ศ. 1987 ซึ่งแก้ไขและปรับปรุงในวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ. 1990

รับทราบ ปฏิญญาระดับรัฐมนตรีของการประชุมสภาพภูมิอากาศโลกครั้งที่ 2 ซึ่งรับรองในวันที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 1990

สำนึกถึง คุณค่าของการทำงานเชิงวิเคราะห์ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ดำเนินการโดยรัฐ สมาชิกและความสำคัญของการสนับสนุนจากองค์การอุดมศึกษาโลก สำนักงานโครงการสิ่งแวดล้อมแห่ง สหประชาชาติและหน่วยงานต่างๆ องค์กรและหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ รวมทั้งองค์กรระหว่าง ประเทศและองค์กรระหว่างรัฐบาลต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และประสานความ ร่วมมือในการวิจัย

ยอมรับ ขั้นตอนต่างๆ ซึ่งจำเป็นต่อการทำความเข้าใจและการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศนั้น ควรมีประสิทธิภาพทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจ หากขั้นตอนเหล่านี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐาน ที่พิจารณาถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์ วิชาการและเศรษฐกิจรวมทั้งการประเมินผลซ้ำอย่างต่อเนื่อง เกี่ยวกับการค้นพบใหม่ในประเด็นดังกล่าวเหล่านี้

ยอมรับ ว่าการดำเนินการต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้น สามารถ ดำเนินการตามเหตุผลอันควรทางด้านเศรษฐกิจตามสิทธิของประเทศนั้นๆ และยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมอื่นๆ

และยอมรับ ถึงความจำเป็นสำหรับประเทศพัฒนาแล้ว เพื่อดำเนินการได้อย่างทันท่วงทีโดยมีความ ยืดหยุ่นและมีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะเป็นขั้นแรกไปสู่ยุทธศาสตร์ความรับผิดชอบที่ครอบคลุมรอบด้านระดับโลก

ระดับประเทศและในระดับภูมิภาค ซึ่งนำไปสู่การพิจารณาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เมื่อมีการเห็นพ้อง โดยพิจารณาถึงความเกี่ยวข้องของประเทศต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเพิ่มผลกระทบของก๊าซเรือนกระจก

และยอมรับต่อไปว่า ประเทศในพื้นที่ต่ำและประเทศหมู่เกาะที่มีพื้นที่ชายฝั่งอยู่ในพื้นที่ต่ำ พื้นที่แห้งแล้ง พื้นที่กึ่งแห้งแล้งหรือพื้นที่ที่มีแนวโน้มน้ำท่วม ภัยแล้งและมีแนวโน้มที่จะเกิดสภาพทะเลทรายและประเทศกำลังพัฒนาที่มีระบบนิเวศภูเขาที่เปราะบาง มีความล่อแหลมเป็นกรณีพิเศษต่อผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยอมรับ ถึงความยากลำบากเป็นกรณีพิเศษของประเทศเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ การใช้งานและการส่งออกเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นหลัก ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ยืนยันว่า การรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จะต้องประสานความร่วมมือกับการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ บนแนวทางแบบการบูรณาการด้วยแนวคิดที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบด้านลบที่จะตามมา โดยคำนึงถึงความสำคัญที่ต้องตามกฎหมายของประเทศกำลังพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความยั่งยืนและการจัดความยากจน

ยอมรับ ว่าทุกประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา จำเป็นที่จะต้องเข้าถึงแหล่งทรัพยากรทั้งหลายอันจำเป็นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายนั้น เนื่องด้วยการใช้พลังงานของประเทศจะต้องเพิ่มมากขึ้น โดยคำนึงถึงการใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดและเพื่อควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยทั่วไป รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ โดยใช้เทคโนโลยีนั้นให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

มุ่งมั่น ที่จะคุ้มครองระบบภูมิอากาศเพื่อชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

จึงได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 นิยามศัพท์*

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ นี้

1. “ผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือชีวชาติ อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งมีผลกระทบร้ายแรงอย่างมีนัยสำคัญต่อองค์ประกอบ การพันตัวหรือผลิตภาพของระบบนิเวศทางธรรมชาติและระบบนิเวศที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือต่อการจัดการของระบบเศรษฐกิจสังคม หรือต่อสุขภาพและสวัสดิภาพของมนุษย์
2. “การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของบรรยากาศโลกโดยตรงหรือโดยอ้อมและเป็นผลเพิ่มเติมมาจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติที่สังเกตได้ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

3. “ระบบภูมิอากาศ” หมายถึง บรรยากาศทั้งหมด อุทกภาค ชีวภาค และธรณีภาค และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของสิ่งเหล่านี้
4. “การปล่อยก๊าซ” หมายถึง การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ/หรือ สารตั้งต้นของก๊าซเหล่านี้ สู่ชั้นบรรยากาศบริเวณใดบริเวณหนึ่งในระยะเวลาที่กำหนด
5. “ก๊าซเรือนกระจก” หมายถึง ก๊าซต่างๆ อันประกอบเป็นส่วนหนึ่งของบรรยากาศทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งดูดซับและปล่อยรังสีอินฟราเรด
6. “องค์กรการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค” หมายถึง องค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐอธิปไตยในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งมีความสามารถในการกำกับดูแลโดยอนุสัญญาฯ นี้ หรือพิธีสารตามอนุสัญญาฯ นี้ และได้รับมอบอำนาจในการลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติตราสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสอดคล้องกับข้อบังคับภายในขององค์กร
7. “ที่กักเก็บ” หมายถึง ส่วนประกอบส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนของระบบภูมิอากาศ ซึ่งเป็นที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกหรือสารตั้งต้นของก๊าซเรือนกระจก
8. “แหล่งดูดซับ” หมายถึง กระบวนการ กิจกรรมหรือกลไกใดๆ ซึ่งกำจัดก๊าซเรือนกระจก อนุภาคฝุ่นละอองขนาดเล็ก หรือสารตั้งต้นของก๊าซเรือนกระจกออกจากบรรยากาศ
9. “แหล่งกำเนิด” หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมใดๆ ที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก อนุภาคฝุ่นละอองขนาดเล็ก หรือสารตั้งต้นของก๊าซเรือนกระจกเข้าไปในบรรยากาศ

มาตรา 2

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์สูงสุดของอนุสัญญาฯ นี้และตราสารทางกฎหมายใดๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ รับรอง เพื่อให้บรรลุถึงเสถียรภาพของความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศซึ่งมีความคงที่ในระดับที่สามารถป้องกันอันตรายต่อสภาพภูมิอากาศจากการกระทำของมนุษย์ได้ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ ระดับความเข้มข้นดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้นภายในระยะเวลาที่เพียงพอต่อการปรับตัวของระบบนิเวศตามธรรมชาติสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่า การผลิตอาหารจะไม่ถูกคุกคามและเพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจสามารถดำเนินการได้ในลักษณะที่ยั่งยืน

มาตรา 3

หลักการ

ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และเพื่อปฏิบัติตามตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ นั้น ให้ประเทศภาคีทั้งปวงยึดถือแนวทางที่กำหนด รวมถึงแนวทางต่อไปนี้

1. ประเทศภาคีจะต้องปกป้องคุ้มครองระบบภูมิอากาศเพื่อประโยชน์แก่มนุษยชาติรุ่นปัจจุบันและอนาคต บนพื้นฐานของความเสมอภาคและโดยสอดคล้องกับหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างและตามขีดความสามารถ ในการนี้ ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วควรเป็นผู้นำในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
2. ควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงความต้องการเฉพาะด้านและสถานการณ์พิเศษต่างๆ ของประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีความอ่อนแอเป็นพิเศษต่อผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และของประเทศภาคีอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่ต้องแบบรับภาระที่ไม่เป็นสัดส่วนหรือผิดปกติกายใต้อนุสัญญาฯ
3. ประเทศภาคีทั้งหลาย จะต้องกำหนดมาตรการป้องกันล่วงหน้าเพื่อคาดการณ์ ป้องกันหรือลดสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้น้อยที่สุดและบรรเทาผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในกรณีที่มีการคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือที่แก้ไขมิได้ ไม่ควรกล่าวอ้างความไม่แน่นอนทางวิทยาศาสตร์มาเป็นเหตุผลในการชะลอมาตรการดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงนโยบายและมาตรการต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศควรมีต้นทุนประสิทธิผล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าโลกจะได้รับประโยชน์จากต้นทุนต่ำสุดเท่าที่เป็นไปได้ ทั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์นี้ นโยบายและมาตรการดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของบริบททางสังคมและเศรษฐกิจ มีความครอบคลุมรอบด้าน ครอบคลุมถึงแหล่งกำเนิด แหล่งดูดซับและที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และรวมถึงภาคเศรษฐกิจทั้งปวง โดยความความพยายามที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจดำเนินการโดยความร่วมมือกันของประเทศภาคีต่างๆ ที่มีผลประโยชน์ร่วม
4. ประเทศภาคี มีสิทธิที่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ นโยบายและมาตรการในการปกป้องคุ้มครองระบบภูมิอากาศจากการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของมนุษย์จะต้องมีความเหมาะสมสำหรับสภาพการณ์เฉพาะของประเทศภาคีแต่ละแห่ง และจะต้องบูรณาการกับแผนพัฒนาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงว่า การพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญยิ่งในการกำหนดมาตรการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
5. ประเทศภาคีต่างๆ จะต้องร่วมมือในการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เปิดกว้างและสนับสนุนซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนแก่ประเทศภาคีทั้งปวง โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา อันจะทำให้ประเทศเหล่านั้น สามารถดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ มาตรการต่างๆ ในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งมาตรการฝ่ายเดียว ไม่ได้หมายถึงแนวทางโดยพลการหรือแนวทางที่ไม่ชอบธรรมหรือเลือกปฏิบัติหรือมีข้อจำกัดทางการค้าระหว่างประเทศแอบแฝง

มาตรา 4 พันธสัญญา

1. ประเทศภาคีทั้งปวง จะต้องคำนึงถึงหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างและตามขีดความสามารถและเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา วัตถุประสงค์และสถานการณ์ของประเทศและภูมิภาค ในการ:

(ก) พัฒนา ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน จัดพิมพ์และเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สำหรับฐานข้อมูลบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ตามแหล่งกำเนิดและการขจัดที่กักเก็บ ก๊าซเรือนกระจกซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลของประเทศ สอดคล้องกับมาตรา 12 โดยใช้วิธีการ คำนวณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สามารถเปรียบเทียบได้ซึ่งได้ตกลงในที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี อนุสัญญาฯ

(ข) กำหนดรูปแบบ ดำเนินการ จัดพิมพ์และปรับปรุงให้ทันสมัยสำหรับแผนงานแห่งชาติและภูมิภาค ซึ่ง ประกอบด้วยมาตรการในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยตอบสนองต่อกิจกรรมของมนุษย์ ตามแหล่งกำเนิดและการขจัดที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกทั้งปวงซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออล และ มาตรการต่างๆ ในการสนับสนุนมาตรการด้านการปรับตัวและรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่าง เพียงพอ ตามความเหมาะสม

(ค) ส่งเสริมและร่วมมือในการพัฒนา การใช้ประโยชน์และเผยแพร่รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี วิธี ปฏิบัติและกระบวนการที่ควบคุม ลด หรือป้องกันการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งไม่ได้ ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลในทุกภาคส่วน รวมทั้งภาคพลังงาน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ป่าไม้และการ จัดการของเสีย

(ง) ส่งเสริมการจัดการแบบยั่งยืน และส่งเสริมตลอดจนร่วมมือในการอนุรักษ์และการขยายแหล่งดูดซับ และที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออล รวมถึงชีวมวล ป่าไม้และมหาสมุทร ตลอดจนระบบนิเวศทางบก ชายฝั่งและระบบนิเวศทางทะเลตามความเหมาะสม

(จ) ร่วมมือในการเตรียมการเพื่อการปรับตัวและรับมือต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ โดยพัฒนาและอธิบายความตามความเหมาะสมและบูรณาการแผนงานสำหรับการจัดการพื้นที่ ชายฝั่ง ทรัพยากรน้ำและเกษตรกรรม และเพื่อคุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความแห้งแล้งและ การแปรสภาพเป็นทะเลทรายตลอดจนอุทกภัย โดยเฉพาะทวีปแอฟริกา

(ฉ) คำนึงถึงการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเท่าที่จะเป็นไปได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ นโยบายและการดำเนินการด้านสังคม เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม และใช้วิธีการอันเหมาะสม เช่น การ ประเมินผลกระทบ การออกแบบและกำหนดโครงการหรือมาตรการ ซึ่งดำเนินการเพื่อการบรรเทาหรือการ ปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ โดยคำนึงถึงการลดผลกระทบด้านลบที่จะ เกิดต่อเศรษฐกิจ สาธารณสุขและคุณภาพของสิ่งแวดล้อม

(ช) ส่งเสริมและร่วมมือการศึกษาวิจัยในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิชาการ เศรษฐกิจสังคมและ งานวิจัยอื่นๆ การสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบและการพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับระบบภูมิอากาศ และมุ่งที่จะ เสริมสร้างความเข้าใจและลดหรือกำจัดความไม่แน่นอนต่างๆ ที่ยังมีอยู่เกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบ ขนาดและ ระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลสืบเนื่องทางสังคมและเศรษฐกิจจากยุทธศาสตร์การ ตอบสนองต่างๆ

(ข) ส่งเสริมและร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิชาการ เศรษฐกิจสังคม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลสืบเนื่องทางเศรษฐกิจและสังคมจากยุทธศาสตร์การตอบสนองต่างๆ อย่างรอบด้าน เปิดกว้างและทันสมัย

(ค) ส่งเสริมและร่วมมือในด้านการศึกษา การฝึกอบรมและสร้างความตระหนักแก่สาธารณชนด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและครอบคลุมกระบวนการนี้ รวมทั้งการมีส่วนร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชน และ

(ง) สื่อสารและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการแก่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ โดยสอดคล้องกับมาตรา 12

2. ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศภาคีอื่นๆ ในภาคผนวกที่ 1 ได้ให้พันธสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

(ก) ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละประเทศจะต้องกำหนดนโยบายแห่งชาติ¹ และดำเนินการที่สอดคล้องในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ และโดยการคุ้มครองป้องกันและสร้างเสริมแหล่งรองรับและที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจก ทั้งนี้ นโยบายและมาตรการเหล่านี้จะแสดงให้เห็นว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วกำลังเป็นผู้นำในการปรับเปลี่ยนแนวโน้มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ในระยะยาวที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ โดยยอมรับถึงการปรับระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ จากกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลให้เทียบเท่ากับระดับก่อนหน้านี้ภายในปลายทศวรรษนี้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของจุดเริ่มต้นและแนวทาง โครงสร้างเศรษฐกิจและทรัพยากร ความจำเป็นในการรักษาการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและยั่งยืน เทคโนโลยีที่มีอยู่และสถานการณ์ที่แตกต่างของประเทศภาคี รวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนที่เท่าเทียมและเหมาะสมของแต่ละประเทศภาคีในความพยายามระดับโลกต่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ ประเทศภาคีเหล่านี้ อาจดำเนินการนโยบายและมาตรการดังกล่าวร่วมกับประเทศภาคีอื่นๆ และอาจช่วยเหลือประเทศภาคีอื่นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ของวาระนี้

(ข) เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์นี้ ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละประเทศจะต้องจัดส่งรายงาน ภายใน 6 เดือนหลังจากที่อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้สำหรับการจัดส่งรายงานครั้งแรกและตามวาระต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลว่าด้วยนโยบายและมาตรการที่ระบุไว้ในวรรค (ก) ข้างต้น ตลอดจนผลที่เกิดจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ตามแหล่งกำเนิดและการขจัดที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลตามระยะเวลาที่ได้ระบุไว้ในวรรค (ก) โดยมีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ จากกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลให้อยู่ในระดับการปล่อยก๊าซดังกล่าวในปี ค.ศ. 1990 โดยดำเนินการโดยลำพังหรือร่วมกัน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 12 ซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะทำการทบทวนในสมัยที่ 1 และวาระต่อไป โดยสอดคล้องกับมาตรา 7

¹ รวมถึงนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่กำหนดโดยองค์กรการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค

(ค) การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากตามแหล่งกำเนิดและการจัดที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกตามวัตถุประสงค์ของวรรค (ข) ข้างต้น จะต้องคำนึงถึงความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ รวมทั้งศักยภาพที่มีประสิทธิภาพของแหล่งรองรับและผลของก๊าซเรือนกระจกนั้นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะทำการพิจารณาและเห็นชอบถึงวิธีการคำนวณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสมัยที่ 1 และเพื่อทบทวนตามวาระหลังจากนั้น

(ง) ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องทบทวนถึงความเหมาะสมของวรรค (ก) และวรรค (ข) ข้างต้นในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 1 ทั้งนี้ การทบทวนดังกล่าว จะต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่และการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ตลอดจนคำนึงถึงข้อมูลทางวิชาการ สังคมและเศรษฐกิจ จากการทบทวนนี้ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องดำเนินการตามความเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงการรับรองการเปลี่ยนแปลง แก้ไขพันธกรณีในวรรค (ก) และ(ข) ข้างต้น ทั้งนี้ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับเกณฑ์ในการดำเนินการร่วมตามที่ระบุไว้ในวรรค (ก) ข้างต้น ในการประชุมสมัยที่ 1 ซึ่งการทบทวนวรรค (ก) และ (ข) ครั้งที่สองจะต้องดำเนินการก่อนวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1998 และดำเนินการภายหลังจากนั้น ตามวาระที่กำหนดโดยประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ

(จ) ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละประเทศจะต้อง

- (1) ประสานงานกับประเทศภาคีอื่นๆ และพัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐกิจและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้อง ตามความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ
- (2) วิเคราะห์และทบทวนนโยบายและวิธีปฏิบัติที่ส่งเสริมกิจกรรมอันจะนำไปสู่ระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลที่เพิ่มสูงขึ้นกรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์และวิธีปฏิบัติดังกล่าวตามวาระ

(ฉ) ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องทบทวนข้อมูลที่มีอยู่เพื่อมีมติปรับปรุงแก้ไขรายการในภาคผนวกที่ 1 และ 2 ตามที่เห็นสมควร โดยได้รับการอนุมัติจากประเทศที่เกี่ยวข้อง ภายในวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1998

(ช) ประเทศภาคีใดๆ นอกภาคผนวกที่ 1 สามารถแจ้งไปยังผู้รับฝากตราสารให้ดูแลรักษาเอกสารถึงเจตนารมณ์ที่จะผูกพันโดยวรรค (ก) และวรรค (ข) ในตราสารการให้สัตยาบันยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติหรือในเวลาใดๆ ภายหลังจากนั้น ซึ่งผู้รับฝากตราสารจะต้องแจ้งแก่ผู้ลงนามหรือประเทศภาคีอื่นๆ ถึงการแจ้งข้อความนั้น

3. ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ ในภาคผนวกที่ 2 จะต้องจัดหาทรัพยากรด้านการเงินใหม่เพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอกับต้นทุนเต็มจำนวนตามที่ได้ตกลงซึ่งเกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้มาตรา 12 วรรค 1 ทั้งนี้ ประเทศพัฒนาแล้วเหล่านั้น จะต้องจัดหาทรัพยากรด้านการเงินดังกล่าว รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีซึ่งจำเป็นสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เพียงพอกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเต็มจำนวนในการดำเนินการมาตรการต่างๆ ที่ครอบคลุมโดยวรรค 1 ของมาตรานี้ และตามความเห็นชอบระหว่าง

ประเทศกำลังพัฒนาและองค์กรระหว่างประเทศหรือองค์กรที่ระบุไว้ในมาตรา 11 โดยสอดคล้องกับมาตราดังกล่าว ทั้งนี้ การปฏิบัติตามพันธกรณีเหล่านี้ จะต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการไหลเวียนของเงินทุนที่เพียงพอและคาดการณ์ได้ และคำนึงถึงความสำคัญของการแบ่งเบาภาระระหว่างประเทศพัฒนาแล้วตามความเหมาะสม

4. ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ ในภาคผนวกที่ 2 ยังจะต้องให้ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศที่มีความล่อแหลมเป็นพิเศษต่อผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้เพียงพอกับต้นทุนของการปรับตัวและรับมือต่อผลกระทบด้านลบเหล่านั้น

5. ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ ในภาคผนวกที่ 2 จะต้องดำเนินการที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวงเพื่อส่งเสริม อำนวยความสะดวกและสนับสนุนทางการเงินตามความเหมาะสมในการถ่ายทอด หรือการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและองค์ความรู้แก่ประเทศภาคีอื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาเหล่านั้น สามารถดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ ซึ่งในกระบวนการนี้ ประเทศพัฒนาแล้ว จะต้องสนับสนุนการพัฒนาและการขยายขีดความสามารถภายในและเทคโนโลยีของประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้ ประเทศภาคีและองค์การอื่นๆ ที่อยู่ในสถานะดังกล่าว ยังสามารถให้ความช่วยเหลือในการสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าวได้ด้วย

6. ในการปฏิบัติตามพันธกรณีตามวรรค 2 ข้างต้น ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องกำหนดระดับความยืดหยุ่นที่แน่นอนแก่ประเทศภาคีในภาคผนวกที่ 1 ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจตลาด เพื่อส่งเสริมความสามารถของประเทศภาคีเหล่านั้น ในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยคำนึงถึงระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ในอดีตซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออลเป็นฐานอ้างอิง

7. ขอบเขตซึ่งประเทศกำลังพัฒนาจะปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฯ ของประเทศพัฒนาแล้วว่าด้วยทรัพยากรทางการเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และโดยการคำนึงว่า การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมและการขจัดความยากจนเป็นเป้าหมายสำคัญเร่งด่วนของประเทศกำลังพัฒนา

8. ในการปฏิบัติตามพันธกรณีในมาตรานี้ ประเทศภาคีจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า การดำเนินการใดเป็นความจำเป็นภายใต้อนุสัญญาฯ รวมทั้งการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้เงินทุน การประกันภัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้บรรลุถึงความจำเป็นเฉพาะด้านและข้อกังวลของประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมาจากผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และหรือ ผลกระทบจากการดำเนินการมาตรการตอบสนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง:

(ก) ประเทศที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

(ข) ประเทศที่มีบริเวณชายฝั่งเป็นที่ราบต่ำ

(ค) ประเทศที่มีพื้นที่แห้งแล้งหรือกึ่งแห้งแล้ง มีพื้นที่ที่มีป่าไม้และพื้นที่ที่มีแนวโน้มเป็นป่าเสื่อมโทรม

(ง) ประเทศที่มีพื้นที่เสี่ยงภัยต่อภัยพิบัติธรรมชาติ

(จ) ประเทศที่มีพื้นที่ซึ่งมีแนวโน้มแห้งแล้งและแปรสภาพเป็นทะเลทราย

(ฉ) ประเทศที่มีพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศในตัวเมืองสูง

(ช) ประเทศที่มีพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบาง รวมทั้งระบบนิเวศภูเขา

(ซ) ประเทศที่สภาพเศรษฐกิจต้องพึ่งพิงรายได้จากการผลิต การแปรรูปและการส่งออก และ/หรือการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้พลังงานสูง

(ณ) ประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเลและประเทศที่เป็นทางผ่าน

นอกจากนี้ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ อาจดำเนินการตามที่เห็นสมควรตามที่ระบุในวรรคนี้

9. ประเทศภาคีจะต้องคำนึงอย่างรอบคอบถึงความจำเป็นเฉพาะด้านและสถานการณ์พิเศษของประเทศด้อยพัฒนาในการดำเนินการต่างๆ ของประเทศเหล่านั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

10. ประเทศภาคีจะต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ของประเทศภาคีในการปฏิบัติตามพันธสัญญาของอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่มีสภาพเศรษฐกิจที่อ่อนไหวต่อการได้รับผลกระทบด้านลบจากการดำเนินมาตรการเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยสอดคล้องกับมาตรา 10 การดำเนินการนี้ ให้ใช้กับประเทศภาคีที่มีสภาพเศรษฐกิจต้องพึ่งพิงรายได้จากการผลิต การแปรรูปและการส่งออก และ/หรือการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้พลังงานสูง และ/หรือใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลซึ่งประเทศภาคีดังกล่าว จะประสบความสำเร็จอย่างรุนแรงในการเปลี่ยนไปใช้พลังงานอื่นทดแทน

มาตรา 5

การวิจัยและการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ

ในการดำเนินการตามพันธกรณีตามมาตรา 4 วรรค 1 (ซ) ประเทศภาคีจะต้อง

(ก) สนับสนุนและพัฒนาแผนงานและเครือข่ายระหว่างประเทศและระหว่างรัฐบาลหรือองค์การตามที่เห็นสมควร โดยมีเป้าหมายในการกำหนด ดำเนินการ ประเมินและสนับสนุนทางการเงินแก่การวิจัย การรวบรวมข้อมูลและการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการลดการซ้ำซ้อนของงาน

(ข) สนับสนุนความพยายามระหว่างประเทศและระหว่างรัฐบาล ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ และความสามารถและศักยภาพในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา และสนับสนุนการเข้าถึงและการแลกเปลี่ยนข้อมูลตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากพื้นที่นอกเขตอำนาจของรัฐ และ

(ค) คำนึงถึงความกังวลและความจำเป็นโดยเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา และร่วมมือกันในการปรับปรุงความสามารถและศักยภาพภายในของประเทศเหล่านั้นในการเข้ามามีส่วนร่วมในความพยายามตามที่กล่าวไว้ในวรรค (ก) และ (ข) ข้างต้น

มาตรา 6

การศึกษา การฝึกอบรม และการสร้างความตระหนักแก่สาธารณะ

ในการดำเนินการตามพันธกรณีตามมาตรา 4 วรรค 1 (ฉ) ให้ประเทศภาคี

(ก) ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและภูมิภาคย่อย ตามความเหมาะสมที่สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศ และขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ในการ

- (1) การพัฒนาและการปฏิบัติตามแผนงานการศึกษาและการสร้างความตระหนักแก่สาธารณะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ
- (2) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของสาธารณชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ
- (3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบรวมถึงการพัฒนาการตอบสนองที่พอเพียง
- (4) การฝึกอบรมบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ วิชาการและการจัดการงานบุคคล

(ข) ร่วมมือและส่งเสริมการใช้ช่องทางระดับระหว่างประเทศที่มีอยู่ ตามความเหมาะสม ในการ

- (1) พัฒนาและแลกเปลี่ยนเอกสารทางการศึกษาและการสร้างความตระหนักแก่สาธารณะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ
- (2) พัฒนาและดำเนินการแผนงานการศึกษาและฝึกอบรม รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันระดับชาติและการแลกเปลี่ยนหรือการจัดบุคลากรในการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 7

ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

1. โดยการนี้ ได้มีการจัดตั้ง ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ขึ้น
2. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ในฐานะที่เป็นองค์กรสูงสุดของอนุสัญญาฯ นี้ จะต้องทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ นี้หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตราสารทางกฎหมายใดๆ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะดำเนินการรับรอง และต้องตัดสินมติต่างๆ ที่จำเป็นภายใต้อำนาจหน้าที่ของที่ประชุม

สมาชิกประเทศภาคีอนุสัญญาฯ เพื่อส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ และในท้ายที่สุดที่ประชุมสมาชิกประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้อง

(ก) ตรวจสอบพันธกรณีต่างๆ ของประเทศภาคีและข้อตกลงเชิงสถาบันต่างๆ ภายใต้อนุสัญญาฯ เป็นระยะ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ ประสบการณ์ที่ได้รับจากปฏิบัติตามและวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์และองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี

(ข) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ที่ประเทศภาคีได้กำหนดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ภาระรับผิดชอบและศักยภาพที่แตกต่างกันของประเทศภาคีและพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาฯ ของแต่ละประเทศ

(ค) ในกรณีที่มีคำร้องขอจากประเทศภาคีไม่น้อยกว่าสองราย จะต้องมีการอำนวยความสะดวกในการประสานงานด้านมาตรการต่างๆ ที่ประเทศภาคีกำหนดใช้ในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ภาระรับผิดชอบและศักยภาพที่แตกต่างกันของประเทศภาคีและพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาฯ

(ง) ให้การส่งเสริมและแนะนำในการพัฒนาและการกลั่นกรองวิธีการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สามารถเทียบเคียงได้ตามวัตถุประสงค์และบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ตามที่จะตกลงกันโดยที่ประชุมสมาชิกประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ซึ่งนอกจากสิ่งอื่นแล้ว ได้แก่ การจัดเตรียมฐานข้อมูลบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามแหล่งกำเนิดและการจัดที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจก และเพื่อการประเมินประสิทธิผลของมาตรการต่างๆ ในการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและและการส่งเสริมการกำจัดก๊าซเรือนกระจกเหล่านี้

(จ) ประเมินการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ของประเทศภาคี โดยประเมินผลกระทบทั้งหมดจากการดำเนินมาตรการตามอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม รวมทั้งผลกระทบสะสมต่างๆ และความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ โดยอาศัยข้อมูลที่มีให้ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ

(ฉ) พิจารณาและรับรองรายงานการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ที่จัดส่งตามวาระ และสร้างความเชื่อมั่นว่าจะมีการเผยแพร่รายงานนั้น

(ช) ให้คำแนะนำประเด็นต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ

(ซ) แสวงหาแนวทางในการระดมทรัพยากรทางการเงินตามมาตรา 4 วรรค 3, 4 และวรรค 5 และมาตรา 11

(ฌ) จัดตั้งองค์กรย่อยดังกล่าวตามที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ

(ญ) ทบทวนรายงานที่เสนอโดยองค์กรย่อยและให้คำแนะนำแก่องค์กรย่อยนั้น

(ฎ) ตกลงและรับรองข้อบังคับในการประชุม และข้อบังคับทางการเงินสำหรับที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และสำหรับองค์กรย่อยใดๆ โดยใช้หลักการมติเป็นเอกฉันท์

(ฉ) แสวงหาและใช้ประโยชน์บริการและความร่วมมือต่างๆ และข้อมูลที่จัดหาโดยองค์กรระหว่างประเทศและองค์การระหว่างรัฐบาล และองค์กรเอกชนที่มีศักยภาพตามความเหมาะสม

(ช) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ ตลอดทั้งหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายภายใต้อนุสัญญาฯ

3. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องกำหนดข้อบังคับในการประชุมรวมทั้งข้อบังคับขององค์กรย่อยที่ตั้งขึ้นตามอนุสัญญาฯ ในสมัยที่ 1 ซึ่งจะต้องรวมถึงกระบวนการในการตัดสินใจสำหรับประเด็นที่ยังไม่ได้ครอบคลุมภายใต้กระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นภายใต้อนุสัญญาฯ ทั้งนี้ กระบวนการดังกล่าวนี้ อาจรวมถึงการกำหนดจำนวนเสียงข้างมากที่ต้องการในการรับรองมติเฉพาะ

4. สำนักงานเลขาธิการชั่วคราวตามที่ระบุไว้ในมาตรา 21 จะต้องเป็นผู้ดำเนินการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 1 ซึ่งจะต้องจัดให้มีการประชุมภายใน 1 ปี หลังจากวันที่อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ หลังจากนั้น ให้มีการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สมัยสามัญเป็นประจำทุกปี เว้นแต่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีจะมีมติเป็นอย่างอื่น

5. การประชุมวิสามัญสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องจัดขึ้นในเวลาอื่นๆ ตามที่ประชุมเห็นสมควร หรือตามที่ประเทศภาคีใดอาจร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ จะต้องจัดให้มีการประชุมภายใน 6 เดือน หลังจากสำนักงานเลขาธิการฯ ได้ส่งคำร้องขอไปยังประเทศภาคีต่างๆ ซึ่งคำร้องขอดังกล่าว ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างน้อยหนึ่งในสามของประเทศภาคี

6. องค์กรสหประชาชาติ องค์กรชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติและองค์กรพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ตลอดจนรัฐสมาชิกหรือผู้สังเกตการณ์ที่ไม่ใช่ประเทศภาคีอนุสัญญาฯ อาจเข้าร่วมในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ในฐานะผู้สังเกตการณ์ ทั้งนี้ องค์กรหรือหน่วยงานใด ทั้งระดับประเทศหรือระหว่างประเทศ รัฐบาลหรือองค์กรเอกชนซึ่งมีคุณสมบัติครอบคลุมตามพิธีสารนี้ และได้แจ้งแก่สำนักงานเลขาธิการฯ ถึงความประสงค์ที่จะเป็นผู้สังเกตการณ์ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สามารถเข้าร่วมได้ ยกเว้นเมื่อมีประเทศภาคีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของประเทศภาคีทั้งหมดที่อยู่ในที่ประชุมคัดค้าน ทั้งนี้ ให้การรับเข้ามาและการมีส่วนร่วมของผู้สังเกตการณ์ขึ้นอยู่กับข้อบังคับในการประชุมซึ่งได้รับรองโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

มาตรา 8 สำนักงานเลขาธิการ

1. โดยการนี้ ได้มีการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการฯ ขึ้น
2. สำนักงานเลขาธิการฯ มีหน้าที่

(ก) จัดเตรียมวาระของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และองค์กรย่อยซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ได้จัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ และให้บริการต่างๆ ตามที่กำหนด

(ข) รวบรวมและจัดส่งรายงานต่างๆ ที่ได้มีการจัดส่งมายังสำนักเลขาธิการฯ

(ค) อำนวยความช่วยเหลือแก่ประเทศภาคีตามการร้องขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ในการรวบรวมและสื่อสารข้อมูลที่ต้องการ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ

(ง) จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ และเสนอรายงานนั้นต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

(จ) สร้างความเชื่อมั่นถึงการประสานงานที่จำเป็นกับสำนักเลขาธิการของหน่วยงานระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) เข้าร่วมในการจัดการเกี่ยวกับการบริหารและสัญญาต่างๆ ตามที่ได้มีการกำหนดเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามแนวทางโดยรวมของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

(ช) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ของสำนักเลขาธิการตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ และในพิธีสารใดๆ ของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว และปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ อาจกำหนดขึ้น

3. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องจัดตั้งสำนักเลขาธิการเป็นการถาวรและดำเนินการด้านหน้าที่ต่างๆ ของสำนักเลขาธิการ

มาตรา 9

คณะกรรมการให้คำปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. โดยการนี้ ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้น เพื่อจัดหาข้อมูลที่ทันสมัยและคำแนะนำเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาฯ แก่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และองค์กรย่อยอื่นๆ ของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ คณะทำงานชุดนี้ จะต้องเปิดกว้างในประเทศภาคีทั้งปวงเข้ามามีส่วนร่วมและจะต้องเป็นองค์กรสหวิทยาการ และจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลต่างๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานย่อยนี้ จะต้องรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ถึงการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และครอบคลุมรอบด้าน

2. ภายใต้แนวทางของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และความสามารถที่มีอยู่ขององค์กรระหว่างประเทศ หน่วยงานย่อยนี้จะต้อง

(ก) ประเมินสถานะความรู้ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ

(ข) เตรียมการประเมินทางวิทยาศาสตร์ด้านผลกระทบของมาตรการต่างๆ ซึ่งได้ปฏิบัติตามตามอนุสัญญาฯ

(ค) วิเคราะห์และจำแนกเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพและนำสมัยรวมทั้งองค์ความรู้ และให้คำแนะนำวิธีต่างๆ ในการส่งเสริมการพัฒนา และ/หรือ การถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าว

(ง) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแผนงานทางวิทยาศาสตร์ ความร่วมมือระหว่างประเทศในการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนแนวทางและวิธีการสนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพภายในของประเทศกำลังพัฒนา

(จ) ตอบสนองต่อคำถามต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและวิธีการคำนวณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และองค์กรย่อยของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ อาจเสนอต่อองค์กรนี้

3. หน้าที่และขอบเขตของงานของหน่วยงานย่อยนี้ อาจมีการขยายความออกไปโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

มาตรา 10

หน่วยงานย่อยด้านการดำเนินงาน

1. โดยการนี้ ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานย่อยด้านการดำเนินงาน ขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ในการประเมินและทบทวนประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ คณะทำงานชุดนี้ จะต้องเปิดกว้างในประเทศภาคีทั้งปวงเข้ามามีส่วนร่วมและจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลต่างๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานย่อยนี้จะต้องรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ถึงการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอและครอบคลุมรอบด้าน

2. ภายใต้แนวทางของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ หน่วยงานย่อยนี้จะต้อง

(ก) พิจารณาการรายงานข้อมูลตามมาตรา 12 วรรค 1 เพื่อประเมินผลโดยรวมของขั้นตอนต่างๆ ที่ประเทศภาคีได้ดำเนินการไป โดยคำนึงถึงผลการประเมินล่าสุดทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(ข) พิจารณาการรายงานข้อมูลตามมาตรา 12 วรรค 2 เพื่อให้ความช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ในการดำเนินการทบทวนตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 4 วรรค 2 (ง) และ

(ค) ให้ความช่วยเหลือที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ตามที่เห็นสมควร ในการเตรียมการและปฏิบัติตามมติของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

มาตรา 11
กลไกทางการเงิน

1. โดยการนี้ ได้มีการจัดตั้งกลไกทางการเงินเพื่อจัดหาทรัพยากรทางการเงินว่าด้วยเงินสนับสนุนหรือเงินอุดหนุน รวมทั้งทรัพยากรทางการเงินสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีขึ้น ทั้งนี้ กลไกดังกล่าวจะดำเนินงานภายใต้แนวทางและขั้นตอนที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ซึ่งจะมีมติเกี่ยวกับนโยบาย ลำดับความสำคัญของแผนงานและคุณสมบัติที่เหมาะสมซึ่งเกี่ยวข้องกับอนุสัญญาฯ นี้ ซึ่งจะมีการมอบความรับผิดชอบให้หน่วยงานระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้วหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่านั้นดำเนินงานของกลไก

2. กลไกทางการเงิน จะต้องมีส่วนแทนของประเทศภาคีทั้งหมดอย่างเท่าเทียมและสมดุล ภายใต้ระบบการบริหารการที่โปร่งใส

3. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายที่ดำเนินการกลไกทางการเงินจะต้องมีข้อตกลง เพื่อให้พรรคข้างต้นมีผลบังคับใช้ ซึ่งให้รวมถึงประเด็นต่อไปนี้

(ก) รูปแบบที่จะสร้างความเชื่อมั่นว่า โครงการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้น สอดคล้องกับนโยบาย ลำดับความสำคัญของแผนงานและคุณสมบัติที่เหมาะสมตามที่กำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

(ข) รูปแบบซึ่งอาจใช้ในการทบทวนและตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทุนสนับสนุนกรณีพิเศษ โดยคำนึงถึงนโยบาย ลำดับความสำคัญของแผนงานและเงื่อนไขที่เหมาะสม

(ค) ข้อกำหนดจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ในการจัดทำรายงานการดำเนินการด้านเงินสนับสนุน เพื่อเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ตามวาระ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดและความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ข้างต้น และ

(ง) การกำหนดจำนวนของเงินทุนที่จำเป็นในลักษณะที่คาดการณ์และระบุปริมาณได้ที่จำเป็น และเป็นไปเพื่อให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ นี้และจะต้องมีการทบทวนเงื่อนไขภายใต้จำนวนเงินทุน เป็นระยะ

4. ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องเตรียมการเพื่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ได้ระบุไว้ข้างต้นในสมัยที่ 1 ทั้งนี้ โดยการทบทวนและคำนึงถึงการดำเนินการชั่วคราวต่างๆ ตามที่ระบุในมาตรา 21 วรรค 3 และให้มีมติว่าควรให้มีการดำเนินการชั่วคราวต่อไปหรือไม่ ทั้งนี้ ภายในสี่ปีหลังจากนั้น ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องทบทวนกลไกทางการเงินและดำเนินมาตรการต่างๆ ตามสมควร

5. ประเทศพัฒนาแล้ว อาจจัดหาทรัพยากรทางการเงินให้ และประเทศกำลังพัฒนาเตรียมพร้อมที่จะรับทรัพยากรทางการเงินที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ในระดับทวิภาคี ภูมิภาคและช่องทางพหุภาคีต่างๆ

มาตรา 12

การจัดทำรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ

1. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องจัดทำรายงานมายังประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ผ่านสำนักเลขาธิการฯ โดยสอดคล้องกับมาตรา 4 วรรค 1 โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(ก) ฐานข้อมูลบัญชีแห่งชาติการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ตามแหล่งกำเนิดและการจัดที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกซึ่งไม่ได้ควบคุมโดยพิธีสารมอนทรีออล เท่าที่ขีดความสามารถจะอำนวย โดยใช้วิธีการคำนวณที่ได้รับการสนับสนุนและเห็นชอบจากที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

(ข) การอธิบายทั่วไปถึงขั้นตอนที่ประเทศภาคีนั้นได้ใช้หรือที่คาดว่าจะใช้เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ และ

(ค) ข้อมูลอื่นใดที่ประเทศภาคีพิจารณาแล้วว่า เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และสมควรที่จะรวมไว้ในรายงานของประเทศภาคี รวมทั้ง หากเป็นไปได้รวมถึงเอกสารเกี่ยวกับการคำนวณแนวโน้มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระดับโลก

2. ประเทศพัฒนาแล้วแต่ละประเทศและประเทศภาคีอื่นแต่ละประเทศในภาคผนวกที่ 1 จะต้องผนวกองค์ประกอบของข้อมูลดังต่อไปนี้ในรายงานของตน

(ก) คำอธิบายอย่างละเอียดของนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่ประเทศภาคีได้ดำเนินการตามพันธกรณีของตนตามมาตรา 4 วรรค 2 (ก) และ 2 (ข) และ

(ข) การประเมินเฉพาะของผลกระทบจากนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่ระบุในวรรค (ก) ข้างบนนี้ที่มีต่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ตามแหล่งกำเนิดและการจัดที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกในระยะเวลาที่ระบุในมาตรา 4 วรรค 2 (ก)

3. นอกจากนี้ ให้ประเทศพัฒนาแล้วแต่ละประเทศ และประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ในภาคผนวกที่ 2 ผนวกรายละเอียดของมาตรการต่างๆ ที่ใช้ตามมาตรา 4 วรรค 3, 4 และ 5

4. ภายใต้พื้นฐานของความสมัครใจ ประเทศกำลังพัฒนา อาจเสนอโครงการต่างๆ เพื่อขอการสนับสนุนทางการเงิน รวมทั้งเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์และวิชาการหรือวิธีปฏิบัติเฉพาะด้านอันจำเป็นในการดำเนินโครงการนั้นๆ พร้อมทั้งหากเป็นไปได้ สามารถประเมินค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้น ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการกำจัดก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้นตลอดทั้งการประเมินผลประโยชน์ที่จะติดตามมา

5. ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศภาคีอื่นๆ แต่ละรายในภาคผนวกที่ 1 จะต้องจัดส่งรายงานครั้งแรกภายใน 6 เดือนหลังจากที่อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับแก่ประเทศภาคีนั้นๆ และประเทศภาคีที่มีได้มีรายชื่อดังกล่าวจะต้องรายงานข้อมูลครั้งแรกภายใน 3 ปี หลังจากอนุสัญญาฯ มีผลบังคับต่อประเทศภาคีนั้นๆ หรือเมื่อมีทรัพยากรทางการเงินตามมาตรา 4 วรรค 3 ทั้งนี้ ประเทศด้อยพัฒนา อาจจัดทำรายงานตามดุลยพินิจ

ของตน ความถี่ของรายงานในครั้งต่อไปของประเทศภาคีทั้งหมด จะมีการกำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ โดยคำนึงถึงตารางเวลาที่แตกต่างกันตามที่กำหนดไว้ในวรรคนี้

6. สำนักเลขาธิการฯ จะต้องจัดส่งรายงานข้อมูลที่ทำโดยประเทศภาคีตามมาตรานี้ไปยังที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ หรือองค์กรย่อยที่เกี่ยวข้องโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในกรณีที่เป็นที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ อาจพิจารณาถึงขั้นตอนต่างๆ ในการจัดทำรายงานข้อมูลต่อไป

7. จากสมัยที่ 1 ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องดำเนินการจัดการสนับสนุนทางวิชาการและการเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนา เมื่อมีการร้องขอ เพื่อการรวบรวมและจัดทำรายงานข้อมูลภายใต้มาตรานี้ รวมทั้งในการวิเคราะห์ความต้องการทางการเงินและทางวิชาการในโครงการและมาตรการตอบสนองที่ได้เสนอภายใต้มาตรา 4 ทั้งนี้ การสนับสนุนดังกล่าว อาจดำเนินการได้โดยประเทศภาคีอื่นๆ โดยองค์กรระหว่างประเทศที่มีศักยภาพและโดยสำนักเลขาธิการตามความเหมาะสม

8. ภายใต้แนวทางที่ได้รับการรับรองโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และจากที่ได้แจ้งล่วงหน้าไปยังที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ แล้ว กลุ่มประเทศภาคีใดๆ อาจร่วมกันจัดทำรายงานข้อมูลเพื่อให้บรรลุพันธกรณีของตนภายใต้มาตรานี้ โดยรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการให้ลุล่วงตามพันธกรณีของประเทศภาคีแต่ละรายภายใต้อนุสัญญาฯ

9. ข้อมูลที่สำนักเลขาธิการได้รับซึ่งประเทศภาคีกำหนดให้เป็นความลับ จะต้องรวบรวมโดยสำนักเลขาธิการเพื่อคุ้มครองความลับก่อนนำออกเผยแพร่แก่หน่วยงานใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายงานและการทบทวนข้อมูลนั้น โดยสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ได้กำหนดขึ้น

10. ภายใต้วรรค 9 ข้างต้น และโดยปราศจากอคติถึงขีดความสามารถของประเทศภาคีในการเผยแพร่เอกสารรายงานต่อสาธารณชนจนทราบเวลาใดเวลาหนึ่ง สำนักเลขาธิการจะต้องทำให้การเผยแพร่เอกสารรายงานโดยประเทศภาคีภายใต้มาตรานี้มีขึ้นต่อสาธารณชนในทันทีที่ได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

มาตรา 13

การตอบสนองต่อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ

ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องพิจารณาถึงการจัดตั้งกระบวนการปรึกษาหารือพหุภาคีสำหรับประเทศภาคีในสมัยที่ 1 ซึ่งสามารถดำเนินการได้ประเทศภาคีร้องขอ เพื่อตอบสนองต่อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ

มาตรา 14

การระงับข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างประเทศภาคีสองภาคีหรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯ ให้ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องหาทางระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือโดยวิธีอื่นใดโดยสันติตามแต่ที่ประเทศภาคีเห็นสมควร

2. เมื่อให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติแก่อนุสัญญาฯ หรือในเวลาใดหลังจากนั้น ประเทศภาคีที่มีใจองค์กรการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค อาจประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรในตราสารที่เสนอต่อผู้รับฝากตราสารว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญาฯ นั้น ตนให้การยอมรับอย่างแท้จริงและโดยปราศจากข้อตกลงพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศภาคีใดที่ยอมรับพันธสัญญาเดียวกัน

(ก) การยื่นข้อพิพาทให้ยื่นต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และ/หรือ

(ข) ผ่านอนุญาโตตุลาการตามกระบวนการที่จะรับรองโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ ในภาคผนวกว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

ประเทศภาคีที่เป็นองค์กรการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค อาจประกาศให้มีผลทำนองเดียวกันเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการตามกระบวนการที่ระบุในวรรค (ข) ข้างต้น

3. ให้คำประกาศที่ทำขึ้นตามวรรค 2 ข้างต้น มีผลใช้บังคับจนกว่าจะหมดอายุตามกำหนดระยะเวลาของคำประกาศนั้น หรือจนกระทั่ง 3 เดือนหลังจากที่ได้มอบคำบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเพิกถอนคำประกาศนั้นแก่ผู้รับฝากตราสาร

4. คำประกาศใหม่ การแจ้งการเพิกถอนหรือการสิ้นสุดอายุของคำประกาศจะไม่มีผลต่อการพิจารณาที่ค้างอยู่ในศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่ประเทศภาคีคู่กรณีพิพาทจะได้ตกลงเป็นอย่างอื่น

5. ภายใต้การดำเนินการตามวรรค 2 ข้างต้น หากว่า ภายหลังจากที่ประเทศภาคีหนึ่งมีการแจ้งไปยังอีกประเทศภาคีหนึ่งว่า ข้อพิพาทยังคงมีอยู่ระหว่างภาคีทั้งสอง และประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถระงับข้อพิพาทตามวิธีการกำหนดในวรรค 1 ข้างต้น ให้ดำเนินการส่งเข้าสู่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยเมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีที่เป็นคู่กรณีพิพาท

6. ให้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อการไกล่เกลี่ย ตามคำร้องขอของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งที่เป็นคู่กรณีพิพาท ซึ่งคณะกรรมการนี้จะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่แต่งตั้งโดยประเทศภาคีแต่ละภาคีที่เกี่ยวข้องในจำนวนที่เท่าๆ กันและสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งโดยประเทศภาคี และแต่ละภาคีร่วมกันแต่งตั้งประธานจำนวน 1 คน ให้คณะกรรมการเสนอแนวความเห็น และให้ประเทศภาคีพิจารณาด้วยความสุจริต

7. ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ รับรองข้อบังคับเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยในภาคผนวกด้านการไกล่เกลี่ย โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

8. บทบัญญัติในมาตรานี้ มีผลบังคับใช้ต่อตราสารทางกฎหมายใดๆ ซึ่งที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ จะทำการรับรอง เว้นแต่ตราสารนั้นได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 15
การแก้ไขอนุสัญญาฯ

1. ประเทศภาคีใดๆ สามารถเสนอให้มีการแก้ไขอนุสัญญาฯ
2. การแก้ไขอนุสัญญาฯ จะต้องได้รับการรับรองในการประชุมสามัญของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ ซึ่งสำนักเลขาธิการจะต้องมีการจัดส่งเนื้อหาที่ต้องการแก้ไขในอนุสัญญาฯ ไปยังประเทศภาคีอย่างน้อย 6 เดือนก่อนการประชุมซึ่งจะดำเนินการพิจารณาข้อเสนออื่น ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการจะต้องดำเนินการส่งข้อเสนอแก้ไขไปยังผู้ลงนามในอนุสัญญาฯ และส่งให้กับผู้รับฝากตราสารเพื่อเป็นข้อมูล
3. ประเทศภาคีจะต้องดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุข้อตกลงว่าด้วยข้อเสนอให้แก้ไขใดๆ ในอนุสัญญาฯ โดยฉันทามติ หากการดำเนินการทุกวิถีทางโดยฉันทามติ ไม่เป็นผลและไม่สามารถบรรลุข้อตกลงใดๆ ให้ใช้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของประเทศภาคีที่มีอยู่ในขณะนั้น และลงคะแนนในที่ประชุมเป็นทางเลือกสุดท้ายในการรับข้อเสนอ ให้สำนักเลขาธิการแจ้งข้อเสนอที่ได้รับการแก้ไขแล้วต่อผู้รับฝากตราสารซึ่งจะเป็นผู้จัดส่งเอกสารนั้นๆ ให้ประเทศภาคีทั้งหมดเพื่อให้ยอมรับต่อไป
4. ให้มีการมอบตราสารที่ได้ออมรับการแก้ไขแก่ผู้รับฝากตราสาร ทั้งนี้ การแก้ไขที่ได้รับการรับรองโดยสอดคล้องกับวรรค 3 ข้างต้นจะมีผลบังคับใช้แก่ประเทศภาคีที่ให้การยอมรับภายใน 90 วันหลังจากวันที่ผู้รับฝากตราสาร ได้รับตราสารที่แสดงถึงการยอมรับการแก้ไขดังกล่าวจากประเทศภาคีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ
5. การแก้ไขจะมีผลบังคับแก่ประเทศภาคีอื่นๆ ภายใน 90 วันหลังจากวันที่ประเทศภาคีนั้น ได้มอบตราสารที่แสดงถึงการยอมรับการแก้ไขดังกล่าวแก่ผู้รับฝากตราสาร
6. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “ประเทศภาคีที่อยู่และลงคะแนน” หมายถึง ประเทศภาคีที่อยู่และได้ลงคะแนนทั้งเห็นชอบและไม่เห็นชอบ

มาตรา 16
การรับรองและการแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญาฯ

1. ภาคผนวกของอนุสัญญาฯ เป็นส่วนประกอบของอนุสัญญาฯ หากมิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การอ้างถึงอนุสัญญาฯ ให้ครอบคลุมถึงการอ้างถึงภาคผนวกในอนุสัญญาฯ ในขณะเดียวกัน ภาคผนวกจะต้องถูกจำกัดอยู่ที่รายนาม แบบฟอร์มหรือประเด็นอื่นใดที่มีลักษณะการอธิบายลักษณะทางวิทยาศาสตร์ วิชาการ ลักษณะของกระบวนการหรือการบริหารจัดการ โดยต้องไม่ขัดกับบทบัญญัติในมาตรา 14 วรรค 2 (ข) และ 7
2. จะต้องนำเสนอและรับรองภาคผนวกของอนุสัญญาฯ ตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 15 วรรค 2, 3 และ 4
3. ให้ภาคผนวกที่รับรองตามวรรค 2 ข้างต้น มีผลบังคับต่อประเทศภาคีทั้งปวงแห่งอนุสัญญาฯ นี้ ภายหลังจาก 6 เดือนนับจากวันที่ผู้รับฝากตราสาร ได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลไปยังประเทศภาคีนั้นๆ ในการรับรอง

ภาคผนวก เว้นแต่ว่าประเทศภาคีเหล่านั้น ได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้รับฝากตราสารถึงการไม่ยอมรับภายในกำหนดเวลาของการไม่ยอมรับภาคผนวกของประเทศภาคีนั้น ทั้งนี้ ภาคผนวกจะมีผลบังคับใช้ต่อประเทศภาคีซึ่งถอนการแจ้งการไม่ยอมรับของตนภายใน 90 วัน นับจากวันที่ผู้รับฝากตราสารได้รับการแจ้งนั้น

4. ข้อเสนอ การรับรองและการมีผลบังคับของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาคผนวกในอนุสัญญาฯ ต้องอยู่ภายใต้กระบวนการเดียวกันกับการเสนอ การยอมรับและการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวกในอนุสัญญาฯ ตามวรรค 2 และ 3 ข้างต้น

5. หากการรับรองภาคผนวกหรือมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาคผนวกหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาฯ ภาคผนวกนั้นหรือส่วนแก้ไขภาคผนวกนั้น จะยังไม่มีผลบังคับจนกว่าจะถึงเวลาที่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาฯ นั้นมีผลใช้บังคับ

มาตรา 17

พิธีสาร

1. ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ สามารถรับรองพิธีสารของอนุสัญญาฯ ในวาระการประชุมสามัญวาระใดวาระหนึ่ง
2. ให้สำนักเลขาธิการ ส่งเนื้อหาของข้อเสนอพิธีสารใดๆ แก่ประเทศภาคีอย่างน้อย 6 เดือนก่อนการประชุมวาระนั้นๆ
3. ข้อกำหนดในการมีผลบังคับใช้ของพิธีสารใดๆ ให้กำหนดขึ้นโดยตราสารนั้น
4. ประเทศภาคีอนุสัญญาฯ เท่านั้นที่เป็นประเทศภาคีพิธีสาร
5. มติต่างๆ ภายใต้พิธีสารใดๆ จะต้องดำเนินการโดยประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องแห่งพิธีสารเท่านั้น

มาตรา 18

สิทธิในการลงคะแนนเสียง

1. ให้ประเทศภาคีอนุสัญญาฯ แต่ละประเทศมีเสียง 1 เสียง ยกเว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในวรรค 2 ข้างล่างนี้
2. ให้องค์กรการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค สามารถใช้สิทธิ ภายในแนวทางต่างๆ ที่อยู่ในขอบอำนาจของตน ในการลงคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกขององค์กรนั้นที่เป็นประเทศภาคีอนุสัญญาฯ และองค์กรการรวมกลุ่มดังกล่าวนี้ ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในกรณีที่รัฐสมาชิกใช้สิทธินั้นแล้ว และในทางกลับกัน รัฐสมาชิกรวมกลุ่มดังกล่าวนี้ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง หากองค์กรนั้นใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงแล้ว

มาตรา 19
ผู้รับฝากตราสาร

ให้เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ เป็นผู้รับฝากตราสารของอนุสัญญาฯ และพิธีสารที่ได้รับการรับรองตามมาตรา 17

มาตรา 20
การลงนาม

อนุสัญญาฯ นี้ จะต้องเปิดเพื่อให้รัฐสมาชิกแห่งสหประชาชาติหรือแห่งองค์การชำนาญพิเศษหรือรัฐที่เป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศและองค์การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคต่างๆ ลงนาม ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร ระหว่างการประชุม สหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา และสามารถลงนามหลังจากนั้น ณ นครนิวยอร์ก ตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน ค.ศ.1992 ถึง 19 มิถุนายน ค.ศ.1993

1. สำนักงานเลขาธิการที่ตั้งขึ้นโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติตามข้อมติของสมัชชาใหญ่ ที่ 45/212 วันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1990 จะกระทำหน้าที่ต่างๆ ของสำนักงานเลขาธิการตามที่ระบุในมาตรา 8 จนกว่าการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมาชิกแรกจะเสร็จสมบูรณ์

มาตรา 21
การดำเนินการชั่วคราว

1. ภาระหน้าที่ของสำนักเลขาธิการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 8 จะดำเนินการโดยสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติในมติ 45/212 ลงวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1990 จนกระทั่งเสร็จสิ้นวาระที่ 1 ของที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ

2. หัวหน้าของสำนักเลขาธิการชั่วคราว ตามที่ระบุในวรรค 1 ข้างต้น จะร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าคณะกรรมการสามารถตอบสนองความต้องการตามวัตถุประสงค์คำแนะนำทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ทั้งนี้หน่วยงานย่อยด้านวิทยาศาสตร์อื่นๆ อาจได้รับการขอคำปรึกษาด้วย

3. ให้กองทุนสิ่งแวดล้อมโลกของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา เป็นหน่วยระหว่างประเทศที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่กลไกทางการเงินตามที่ระบุในมาตรา 11 เป็นการชั่วคราว ในกรณีนี้ ควรปรับปรุงโครงสร้างและสมาชิกภาพของกองทุนสิ่งแวดล้อมโลกให้เป็นสากลเพื่อให้กองทุนสิ่งแวดล้อมโลกสามารถบรรลุเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 11

มาตรา 22

การให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติ

1. ให้อนุสัญญาฯ อยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติโดยรัฐและโดยองค์การการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค ทั้งนี้ จะต้องเปิดให้มีการภาคยานุวัติหลังจากวันที่อนุสัญญาฯ ได้ปิดให้ลงนามตราสารในการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติต้องมอบไว้แก่ผู้รับฝากตราสาร
2. องค์การการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคใดที่เป็นภาคีอนุสัญญาฯ โดยที่ไม่มีรัฐสมาชิกใดของตนเป็นประเทศภาคีสัญญาฯ นี้ จะต้องมิขอผูกพันตามพันธกรณีทั้งปวงแห่งอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ ในกรณีที่ยังคงดำรงกล่าวว่ามีรัฐสมาชิกหนึ่งรัฐหรือมากกว่าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ องค์การและรัฐสมาชิกขององค์การ จะต้องตัดสินใจถึงความรับผิดชอบของตนเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฯ ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ องค์การและรัฐสมาชิกจะไม่สามารถใช้สิทธิต่างๆ ภายใต้อนุสัญญาฯ พร้อมกัน
3. ในตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติ ให้องค์การการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคแถลงถึงขอบอำนาจขององค์การในประเด็นต่างๆ ที่ควบคุมโดยอนุสัญญาฯ ให้องค์การเหล่านี้ แจงแก่ผู้ดูแลรับฝากตราสารซึ่งจะเป็นผู้แจ้งต่อไปยังประเทศภาคีต่างๆ ถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญใดๆ ในขอบอำนาจขององค์การเหล่านั้น

มาตรา 23

การมีผลบังคับใช้

1. ให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่ได้รับมอบตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติเป็นฉบับที่ห้าสิบแล้ว
2. สำหรับรัฐสมาชิกแต่ละรัฐหรือองค์การการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคแต่ละองค์การที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือเห็นชอบกับอนุสัญญาฯ หรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาฯ ภายหลังจากการมอบตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติเป็นฉบับที่ห้าสิบแล้ว ให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 ภายหลังจากวันที่รัฐสมาชิกหรือองค์การการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคดังกล่าวมอบตราสารการให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือภาคยานุวัติ
3. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งวรรค 1 และ 2 ข้างต้น ตราสารใดที่มอบไว้โดยองค์การการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคใด จะไม่ได้นับเป็นตราสารเพิ่มเติมจากตราสารที่รัฐสมาชิกขององค์การนั้นได้มอบไว้แล้ว

มาตรา 24

ข้อสงวน

ไม่อาจทำข้อสงวนในอนุสัญญานี้

มาตรา 25
การถอนตัว

1. ในเวลาใดก็ตามหลังจากวันที่อนุสัญญา ได้มีผลบังคับใช้สำหรับภาคีแล้วสองปี ภาคีนั้นอาจจะถอนตัวจากอนุสัญญา โดยแจ้งให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้รับมอบ
2. การเพิกถอนใด ๆ จำต้องมีผลสิ้นสุดในหนึ่งปีหลังจากวันที่ผู้รับมอบได้รับเรื่องเพิกถอน หรือในวันที่หลังจากนั้น ซึ่งอาจกำหนดไว้ในหนังสือเพิกถอน
3. ภาคีใด ๆ ซึ่งถอนตัวออกจากอนุสัญญานับนี้ จำต้องได้รับการพิจารณาว่าได้ถอนตัวจากพิธีสารใด ๆ ซึ่งเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา 26
ต้นฉบับแท้จริง

เอกสารต้นฉบับของพิธีสารนี้ ซึ่งจัดทำเป็นภาษาอารบิก จีน ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปน เป็นเอกสารที่มีสถานะเท่าเทียมกันและให้เก็บรักษาไว้ที่เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ โดยการลงนามข้างล่าง โดยผู้ได้รับมอบอำนาจ ได้ลงนามข้างล่างในพิธีสารนี้ ณ วันที่ได้ลงบันทึกไว้

จัดทำขึ้น ณ กรุงนิวยอร์ก ในวันที่เก้า เดือนธันวาคม คริสต์ศักราช หนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบสอง

ภาคผนวกที่ 1

ออสเตรเลีย

ออสเตรีย

เบลารุส^a

เบลเยียม

บัลแกเรีย^a

แคนาดา

โครเอเชีย^{a*}

สาธารณรัฐเช็ก^{a*}

เดนมาร์ก

ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป

เอสโตเนีย^a

ฟินแลนด์

ฝรั่งเศส

เยอรมนี

กรีซ

ฮังการี^a

ไอซ์แลนด์

ไอร์แลนด์

อิตาลี

ญี่ปุ่น

ลัตเวีย^a

ลิทัวเนีย^{a*}

ลิกเตนสไตน์^a

ลักเซมเบิร์ก

โมนาโก*

เนเธอร์แลนด์

นิวซีแลนด์

นอร์เวย์

โปแลนด์^a

โปรตุเกส

โรมาเนีย^a

สหพันธรัฐรัสเซีย^a

สโลวาเกีย^{a*}

สโลวีเนีย^{a*}

สเปน

สวีเดน

สวีตเซอร์แลนด์
ตุรกี
ยูเครน^a
สหราชอาณาจักร
สหรัฐอเมริกา

^a ประเทศที่อยู่ในกระบวนการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจตลาด

* *หมายเหตุผู้พิมพ์:* ประเทศที่ได้เพิ่มเติมชื่อลงในภาคผนวกที่ 1 โดยการแก้ไขนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1998 ตามมติ 4/CP.3 ที่รับรองใน COP.3.

ภาคผนวกที่ 2

ออสเตรเลีย
ออสเตรีย
เบลเยียม
แคนาดา
เดนมาร์ก
ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป
ฟินแลนด์
ฝรั่งเศส
เยอรมนี
กรีซ
ไอซ์แลนด์
ไอร์แลนด์
อิตาลี
ญี่ปุ่น
ลักเซมเบิร์ก
เนเธอร์แลนด์
นิวซีแลนด์
นอร์เวย์
โปรตุเกส
สเปน
สวีเดน
สวิตเซอร์แลนด์
สหราชอาณาจักร
สหรัฐอเมริกา

หมายเหตุผู้พิมพ์ : ประเทศตุรกีได้ถูกจัดให้ออกไปจากประเทศที่มีรายชื่ออยู่ในภาคผนวกที่ 2 ตามการแก้ไขที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 2002 ตามมติ 4/CP.7 ที่รับรองใน COP.7.